

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 3T/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422010131
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Melišek
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2023:4422010131.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom JUDr. Ondrejom Meliškom v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v Bratislave, trvale bytom C. D., adresa na doručovanie C., E. XX (u F. B.) pre pokračovací prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona o obžalobe krajského prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava 1Kv 69/21/1100-76 zo dňa 14.3.2022, na hlavnom pojednávaní dňa 18.9.2023, takto

rozhodol:

I.
Obžalovaný A. B. nar. 20.06.1965 v Bratislave, trvale bytom C.
D., adresa na doručovanie C., E. XX
(u F. B.),

je vinný, že

1.
minimálne od marca 2013, do minimálne januára 2016, opakovane, oduševnene, presvedčivo a stupňujúco uvádzal v priestoroch ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kde vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený súdom, po tom, čo bol právoplatne uznaný za vinného, kde obžalobu úspešne zastupovala do vynesenia rozsudku dňa 20.6.2011 na Okresnom súde v Leviciach, prokurátorka G. H. I., že jeho hlavný cieľ a priorita číslo jedna je zabiť, „objeť kurvu špinavú“, prokurátorku, ktorá riešila jeho vec, pre ktorú bol odsúdený, že je na prvom mieste, pretože aj ona ho obrala o 10 rokov jeho života, že jej to nedaruje, že sa jej pomstí za to, tiež uvádzal, že bude chodiť a zdravieť tú prokurátorku a že ju chce takto psychicky deptať a že nebude ona vedieť, kedy príde ten moment, kedy ju zabije, ďalej uviedol, že jej na Vianoce 2015 alebo na Nový rok 2016, v doposiaľ presne nezistenom dni, poslal pohľadnicu, pričom k tomu uviedol na dotazy, že to preto, aby tá „kurva špinavá“ vedela, že na ňu nezabudol, aby takto žila v strachu, pričom uvádzal, že má viacero variantov, ako ju znesie zo sveta a to, že ju buď podreže, alebo zastrelí samopalom, alebo na ňu použije trhavinu, tiež sa vyjadril, že keď nebude iný variant, tak si dá na seba vestu s bombou a že príde k tej prokurátorke a tam sa teatrálny odpáli a bude on vidieť, ako zomiera, pričom uvádzal ďalej, že vie kde robí tá prokurátorka, že jeho vzorom sú J. I. a K., zisťoval ako sa laborujú náboje, kde sa dá kúpiť pušný prach, ako dlho vydrží dron sledovať cieľ a čo by dokázal uniesť, pričom z celkového kontextu všetkých týchto jeho vyhrážok a vyjadrení, že sa pomstí všetkým tým, čo ho dostali do „basy“ je dostatočne zrejmé, že sa jedná okrem iných osôb aj o (v súčasnej dobe) A. H. H. A., L., ktorá je pre neho priorita číslo jedna na likvidáciu, ktorá reálne zastupovala obžalobu proti nemu v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde v Leviciach, pod č. 3T/105/2018, pričom bola reálne, ako prokurátorka proti nemu aj úspešná, čoho dôsledkom bolo, že v danom trestnom konaní 3T/105/2018 bol A. B. odsúdený na dlhoročný nepodmienečný trest odňatia slobody v konečnej výmere 9 rokov a 10 mesiacov, pričom obžalovaný A. B. uvedomujúc si nebezpečnosť obsahu ním prednesených vyhrážok a opakovanosť týchto vyhrážok, mal zjavný zámer, aby sa tieto aj dostali ako zvesť prostredníctvom iných osôb, z prostredia väznice, k samotnej poškodenej, čo sa aj skutočne stalo a o týchto vyhrážkach sa poškodenej H. H. A., LL.M. dozvedela už v roku 2016, od príslušníkov Národnej kriminálnej agentúry, pričom tieto ním oduševnene,

opakovane, stupňujúco prednášané vyhrážky voči tejto prokurátorky navodili u poškodenej H. H. A. L., ktorá v tom čase bývala a zdržovala sa aj v G. M. B. N. H. O., kde na ňu predmetné vyhrážky negatívne pôsobili, v roku 2016 narastajúcu a pretrvávajúcu dôvodnú obavu o svoje zdravie a život,

2.

dňa 4.11.2020 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave, kde vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/105/2008 zo dňa 3.11.2014, právoplatný 3.11.2014 v ktorej trestnej veci vykonávala dozor nad zachovaním zákonnosti v prípravnom konaní a zastupovala obžalobu v súdnom konaní A. H. H. A., L., ako dozorná prokurátorka v rozhodnom čase služobne zaradená na Okresnej prokuratúre Levice, po jeho vypočutí ako svedka, k okolnostiam a k spôsobu spáchania trestného činu, ktorého sa mal dopustiť, vyšetrowanie ktorého je realizované na Odbore kriminálnej polície, O. F. A. B. P. M. B. A. Q. B. R.: O./X-XXX-XX-XXXX, v ktorej trestnej veci zastáva H. H. A. L. v súvislosti s predošlým zastrašovaním jej osoby A. B., procesné postavenie poškodenej, kedy A. B. ako svedok odmietol vo veci vypovedať, uviedol v rozpore s vecnou logikou po skončení jeho výsluchu, následne v rámci jeho operatívneho vyťažovania za prítomnosti policajtov Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky, aby od neho dali pozdravovať prokurátorku A., pričom v kontexte a nadväznosti na jeho predošlé zastrašovanie A. H. H. A., L., smerujúce do budúcnosti a v kontexte toho, že dňa 5.11.2020 mal byť prepustený na slobodu, bolo dôvodné považovať tento odkazujúci pozdrav, ako pokračujúce zastrašovanie a ďalšiu čiastkovú vyhrážku voči poškodenej H. H. A., L., pričom tento odkazujúci pozdrav utvrdil u poškodenej H. H. A., L., ktorá v tom čase bývala a zdržovala sa aj v meste Nové Zámky a jeho okolí, kde na ňu predmetná vyhrážka negatívne pôsobila, pretrvávajúcu obavu o svoje zdravie a život, že ju A. B., po prepustení z výkonu nepodmienečne mu uloženého trestu odňatia slobody, osobne vyhľadá a zabije, alebo jej minimálne zákerným spôsobom ublíži na zdraví,

príčom sa týmto celým svojím správaním a vyjadreniami obžalovaný snažil v poškodenej H. H. A., L. počas celej doby výkonu trestu odňatia slobody vyvolať priamo, aj sprostredkovane cez tretie osoby, obavu z pomsty obžalovaného, smerujúce proti jej životu a zdraviu, pre jej úlohu prokurátorky, ktorú mala v trestnej veci sp. zn. 3T/105/2008 vedenej na Okresnom súde v Leviciach, kde zastupovala obžalobu proti obžalovanému a ktorá obžalovaného podľa jeho názoru „obrala“ o 10 rokov života, následkom čoho poškodená požiadala cez Generálnu prokuratúru SR o zabezpečenie policajnej ochrany pred obžalovaným,

teda

inému sa vyhrážal usmrtením a ublížením na zdraví pre výkon právomoci verejného činiteľa, tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

tým spáchal

pokračovací prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 odsek 1 písmeno b, odsek 2, Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 324 odsek 2 Trestného zákona a § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (pri nezistení poľahčujúcej okolnosti § 36 Trestného zákona a zistenia priťažujúcich okolnosti § 37 písmeno m) Trestného zákona) k trestu odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmena a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá s probačným dohľadom v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 odsek 2 s poukazom na § 51 odsek 3 písmeno f) Trestného zákona, § 54 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladajú obmedzenia a povinnosti spočívajúce v

- zákaze kontaktovať A. H. H. A., L. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami

- zákaze styku s poškodenou H. H. A., L.. a zákaz úmyselne sa k nej priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a príkaz nezdržiavať sa v blízkosti obydliá poškodenej.

Podľa § 51 odsek 5 Trestného poriadku je obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom

II.

obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava IV.
adresa na S. C., E. XX (u F.

B.)

sa podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku

oslobodzuje

zo skutku uvedeného v obžalobe Krajskej prokuratúry v Bratislave 1Kv 69/21/1100-76 zo dňa 14.3.2022 pod bodom 1, ktorý bol právne kvalifikovaný ako pokračovací prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

I.

počas súdnych pojednávanií na Okresnom súde v Leviciach, vedených pod č. 3T/105/2008, v období od júna 2008, do júna 2011, ako obžalovaný v danej trestnej veci, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1, odsek 2 písmeno d, Trestného zákona a iné, často uprene a dlho fixoval svoj pohľad na prokurátorku G. H. I., F. A., ktorá zastupovala proti nemu obžalobu v danej veci, načo ho aj osobne upozornila, aby to nerobil, pričom v niektorých prípadoch, keď odchádzal z pojednávanií, poznamenal osobne, ironicky, smerom k prokurátorku G. H. I., že ešte sa dnes na neho nepozerala, pričom v doposiaľ bližšie nezistenom dni, niekedy v období od konca roku 2010 do júna 2011, kedy stále aktívne zastupovala obžalobu proti nemu, jej poslal do práce na Okresnú prokuratúru Levice pohľadnicu, kde jej v rozpore s vecnou logikou, keďže ho žalovala a žiadala pre neho vysoký trest, zaželal všetko dobré, ktorú aj osobne obdržala, pričom dňa 20.6.2011 na Okresnom súde v Leviciach, po vynesení rozsudku pod č. 3T/105/2008, ktorým bol A. B. odsúdený na trest odňatia slobody 13 rokov a 10 mesiacov, v čase keď sa ukončilo pojednávanie, pri odchode predniesol osobne smerom k prokurátorku G. H. I., ktorá bola, ako prokurátor v danej veci, v danom momente úspešná, slová v smere, že isto sa ešte stretnú, že on nezabúda, pričom vo vzájomnom kontexte týchto všetkých skutočností uskutočnených obžalovaným v rozpore s vecnou logikou, spolu s vyhrážkou po vynesení odsudzujúceho rozsudku zo strany obžalovaného A. B., že on nezabúda a isto sa stretnú, spoločne aj v kontexte s danou prejednávajúcou trestnou vecou, kde prokurátorka G. H. I. vnímala prejednávajúci násilný trestný čin obžalovaného A. B. a vnímala vyjadrenie znalca Róberta Máthého, že u obžalovaného A. B. sa agresívne prejavy môžu objaviť aj náhlým prekvapivým spôsobom, najmä ak sa v ňom nahromadí viac vnútorného napätia, u poškodenej G. H. I., ktorá v tom čase bývala a zdržovala sa aj v G. M. B. a jeho okolí, predmetné vyhrážky na ňu negatívne pôsobili, pričom u nej vyvolávali dôvodnú obavu o svoje zdravie a život,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava dňa 15.3.2023 podal na obžalovaného A. B., obžalobu 1Kv 69/21/1100-76 zo dňa 14.3.2022 pre pokračovací prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

I.

počas súdnych pojednávanií na Okresnom súde v Leviciach, vedených pod č. 3T/105/2008, v období od júna 2008, do júna 2011, ako obžalovaný v danej trestnej veci, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1, odsek 2 písmeno d, Trestného zákona a iné, často uprene a dlho fixoval svoj pohľad na prokurátorku G. H. I., F. A., ktorá zastupovala proti nemu obžalobu v danej veci, načo ho aj osobne upozornila, aby to nerobil, pričom v niektorých prípadoch, keď odchádzal z pojednávanií, poznamenal osobne, ironicky, smerom k prokurátorku G. H. I., že ešte sa dnes na neho nepozerala, pričom v doposiaľ bližšie nezistenom dni, niekedy v období od konca roku 2010 do júna 2011, kedy stále aktívne zastupovala obžalobu proti nemu, jej poslal do práce na Okresnú prokuratúru Levice pohľadnicu, kde jej v rozpore s vecnou logikou, keďže ho žalovala a žiadala pre neho vysoký trest, zaželal všetko dobré, ktorú aj osobne obdržala, pričom dňa 20.6.2011 na Okresnom súde v Leviciach, po vynesení rozsudku pod č. 3T/105/2008, ktorým bol A. B. odsúdený na trest odňatia slobody 13 rokov a 10 mesiacov, v čase keď sa ukončilo pojednávanie, pri odchode predniesol osobne smerom k prokurátorku G. H. I., ktorá bola, ako prokurátor v danej veci, v danom momente úspešná, slová v smere, že isto sa ešte stretnú, že on nezabúda, pričom vo vzájomnom kontexte týchto všetkých skutočností uskutočnených obžalovaným v rozpore s vecnou logikou, spolu s vyhrážkou po vynesení odsudzujúceho rozsudku zo strany obžalovaného A. B., že on nezabúda a isto sa stretnú, spoločne aj v kontexte s danou prejednávajúcou trestnou vecou, kde prokurátorka G. H. I. vnímala prejednávajúci násilný trestný čin obžalovaného A. B. a vnímala vyjadrenie znalca Róberta Máthého, že u obžalovaného A. B. sa agresívne prejavy môžu objaviť aj náhlým prekvapivým spôsobom, najmä ak sa v ňom nahromadí viac vnútorného napätia, u poškodenej G. H. I., ktorá v tom čase bývala a zdržovala sa aj P. G. M. B. a jeho okolí, predmetné vyhrážky na ňu negatívne pôsobili, pričom u nej vyvolávali dôvodnú obavu o svoje zdravie a život,

2.

minimálne od marca 2013, do minimálne januára 2016, opakovane, oduševnene, presvedčivo a stupňujúco uvádzal v priestoroch ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kde vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený súdom, po tom, čo bol právoplatne uznaný za vinného, kde obžalobu úspešne zastupovala do vynesenia rozsudku dňa 20.6.2011 na Okresnom súde v Leviciach, prokurátorka G. H. I., že jeho hlavný cieľ a priorita číslo jedna je zabiť, „odjebať kurvu špinavú“ prokurátorku, ktorá riešila jeho vec, pre ktorú bol odsúdený, že je na prvom mieste, pretože aj ona ho obrala o 10 rokov jeho života, že jej to nedaruje, že sa jej pomstí za to, tiež uvádzal, že bude chodiť a zdravieť tú prokurátorku a že ju chce takto psychicky deptať a že nebude ona vedieť, kedy príde ten moment, kedy ju zabije, ďalej uviedol, že jej na Vianoce 2015 alebo na Nový rok 2016, v doposiaľ presne nezistenom dni, poslal pohľadnicu, pričom k tomu uviedol na dotazy, že to preto, aby tá „kurva špinavá“ vedela, že na ňu nezabudol, aby takto žila v strachu, pričom uvádzal, že má viacero variantov, ako ju znesie zo sveta a to, že ju buď podreže, alebo zastrelí samopalom, alebo na ňu použije trhavinu, tiež sa vyjadril, že keď nebude iný variant, tak si dá na seba vestu s bombou a že príde k tej prokurátorku a tam sa teatrálnie odpáli a bude on vidieť, ako zomiera, pričom uvádzal ďalej, že vie kde robí tá prokurátorka, že jeho vzorom sú J. I. a K., zisťoval ako sa laborujú náboje, kde sa dá kúpiť pušný prach, ako dlho vydrží dron sledovať cieľ a čo by dokázal uniesť, pričom z celkového kontextu všetkých týchto jeho vyhrážok a vyjadrení, že sa pomstí všetkým tým, čo ho dostali do „basy“ je dostatočne zrejmé, že sa jedná okrem iných osôb aj o (v súčasnej dobe) prokurátorku H. H. A., L., ktorá je pre neho priorita číslo jedna na likvidáciu, ktorá reálne zastupovala obžalobu proti nemu v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde v Leviciach, pod č. 3T/105/2018, pričom bola reálne, ako prokurátorka proti nemu aj úspešná, čoho dôsledkom bolo, že v danom trestnom konaní 3T/105/2018 bol A. B. odsúdený na dlhoročný nepodmienečný trest odňatia slobody v konečnej výmere 9 rokov a 10 mesiacov, pričom obžalovaný A. B. uvedomujúc si nebezpečnosť obsahu ním prednesených vyhrážok a opakovanosť týchto vyhrážok, mal zjavný zámer, aby sa tieto aj dostali ako zvesť prostredníctvom iných osôb, z prostredia väznice, k samotnej poškodenej, čo sa aj skutočne stalo a o týchto vyhrážkach sa poškodenej H. H. A., LL.M. dozvedela už v roku 2016, od príslušníkov Národnej kriminálnej agentúry, pričom tieto ním oduševnene, opakovane, stupňujúco prednášané vyhrážky voči tejto prokurátorku navodili v kontexte toho, ako na ňu neprijemne fixoval svoj pohľad počas pojednávanií na Okresnom súde v Leviciach a ako jej uviedol

v rozpore s vecnou logikou, želanie všetkého dobrého v pohľadnici, ktorú je zaslal do práce na Okresnú prokuratúru Levice a v kontexte s vyhrážkou po vynesení odsudzujúceho rozsudku na Okresnom súde v Leviciach, že sa isto stretnú a že on nezabúda, u poškodenej H. H. A. L., ktorá v tom čase bývala a zdržovala sa aj v meste M. B. N. H. O., kde na ňu predmetné vyhrážky negatívne pôsobili, v roku 2016 narastajúcu a pretrvávajúcu dôvodnú obavu o svoje zdravie a život,

3.

dňa 4.11.2020 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave, kde vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/105/2008 zo dňa 3.11.2014, právoplatný 3.11.2014 v ktorej trestnej veci vykonávala dozor nad zachovaním zákonnosti v prípravnom konaní a zastupovala obžalobu v súdnom konaní A. H. H. A., L., ako dozorná prokurátorka v rozhodnom čase služobne zaradená na Okresnej prokuratúre Levice, po jeho vypočutí ako svedka, k okolnostiam a k spôsobu spáchania trestného činu, ktorého sa mal dopustiť, vyšetrovanie ktorého je realizované na Odbore kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch pod sp. zn. ČVS: ORP-704/1-VYS-NZ-2020, v ktorej trestnej veci zastáva H. H. A. L. P. súvislosti s predošlým zastrašovaním jej osoby A. B., procesné postavenie poškodenej, kedy A. B. ako svedok odmietol vo veci vypovedať, uviedol v rozpore s vecnou logikou po skončení jeho výsluchu, následne v rámci jeho operatívneho vyťažovania za prítomnosti policajtov Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky, aby od neho dali pozdravovať prokurátorku A., pričom v kontexte a nadväznosti na jeho predošlé slovné a písomné zastrašovanie A. H. H. A., L., smerujúce do budúcnosti a v kontexte toho, že dňa 5.11.2020 mal byť prepustený na slobodu, bolo dôvodné považovať tento odkazujúci pozdrav, ako pokračujúce zastrašovanie a ďalšiu čiastkovú vyhrážku voči A. H. H. A., L., pričom tento odkazujúci pozdrav utvrdil u poškodenej H. H. A., L., ktorá v tom čase bývala a zdržovala sa aj P. G. M. B. a jeho okolí, kde na ňu predmetná vyhrážka negatívne pôsobila, pretrvávajúcu obavu o svoje zdravie a život, že ju A. B., po prepustení z výkonu nepodmienečne mu uloženého trestu odňatia slobody, osobne vyľadá a zabije, alebo jej minimálne zákerným spôsobom ublíži na zdraví,

príčom sa týmto celým svojím správaním a vyjadreniami obžalovaný snažil v poškodenej H. H. A., L. počas celej doby svojho trestného stíhania v trestnej veci sp. zn. 3T/105/2008 vedenej na Okresnom súde v Leviciach a počas výkonu trestu odňatia slobody vyvolať priamo, aj sprostredkovane cez tretie osoby, obavu z pomsty obžalovaného, smerujúce proti jej životu a zdraviu, pre jej úlohu prokurátorky, ktorú mala v trestnej veci sp. zn. 3T/105/2008 vedenej na Okresnom súde v Leviciach, kde zastupoval obžalobu proti obžalovanému a ktorá obžalovaného podľa jeho názoru „obrala“ o 10 rokov života, následkom čoho poškodená požiadala cez Generálnu prokurátorku SR o zabezpečenie policajnej ochrany pred obžalovaným.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd následne vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, svedkov, znalcov a čítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, následne súd podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku čítal na návrh prokurátora výpoveď obžalovaného z prípravného konania.

V nej obžalovaný v procesnom postavení obvineného vypovedal, že pani prokurátorku vo veci 3T/105/08 neoslovil ani na pojednávaní ani neskôr takým spôsobom, aby to v nej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie alebo o život a zdravie jej rodiny. Nepoprel, že by sa nepozeral na osoby, ktoré v pojednávacej sieni vystupovali, avšak obvinený pri rozhovore udržiava očný kontakt, pričom pri takomto očnom kontakte rieši iba dĺžku prejavu. Obžalovaný vypovedal, že sa verbálne ani neverbálne prokurátorky nevyhrážal, i keď bol nehnevane nemyslel na to, aby sa jej nejakým spôsobom za jej prácu mstil. Poprel, že by povedal na pojednávaní slová „ešte sa isto stretneme, on nezabúda“ a to aj vzhľadom na tvrdenie doktora T., ktorý povedal, že keby takéto slová zazneli počas pojednávania, on by to uviedol v zápisnici. K zaslaniu pohľadnice prokurátorky so želaním všetkého dobrého uviedol, že bolo zaslané k sviatkom a nebolo myslené v zlom, v negatívnom zmysle, ale bolo myslené v zmysle dobro priania na nasledujúci čas k sviatkom. Pohľadnicu poslal z dôvodu, že ich mal kúpených viac a nechcel, aby mu prepadli, tak poslal pani prokurátorky. Rovnakú pohľadnicu podľa neho poslal aj prokurátorovi ÚŠP.

K osobám I. a K. C. sa vyjadril, že o osobe K. C. nikdy nepočul, I. pozná, keďže to bol spolupracovník jeho avšak o zbraniach nikdy nehovorili. Konanie I. považoval vždy za skratové, nezákonné a nikdy sa nevyjadril, že by bol vo vraždení pre neho vzorom.

Ďalej vypovedal, že tvrdenie o tom, že má vlastniť samopal s tlmičom na likvidáciu viacerých osôb je lož, pričom toto už podľa neho preverovala polícia v roku 2014 až 2015, kedy OR PZ BA III nezistila skutočnosti, ktoré by preukazovali držbu samopalu obžalovaným.

Uviedol, že vzhľadom na svoj zdravotný stav nemá pomyslenie, aby napĺňal negatívne očakávania pani prokurátorky.

K vypočutiu v UVTOS Ilava dňa 4.11.2020 vypovedal, že vypočúvajúcí uviedli pani prokurátorku iba to, že ju pozdravuje, avšak zabudli jej uviesť to, že povedal, že sa pani prokurátorka nemusí obávať akýchkoľvek atakov zo strany obžalovaného, pretože to nie je jeho smerovanie. Poukázal na skutočnosť, že pri domovej prehliadke neboli nájdené žiadne zbrane. Vypovedal, že sa chce vrátiť k svedkom Jehovovým, ku ktorým patril aj predtým, medzi ľudí, ktorí žijú pokojamilovným spôsobom života.

Ďalej vypovedal, že v UVTOS Hrnčiarovce nebol obľúbený, pretože bol starší ako ostatní a nezapájal sa do činností ostatných spoluväzňov, a preto sa o ňom vyjadrovali ako o čudákovi, introvert. Študoval právne predpisy a písal podania na súdy z dôvodu naštartovať kontakt so synom U.. Vypovedal, že ak by bola pravda, čo o ňom hovorili ostatní, nemohol by zastávať funkciu vedúceho oddielu. Na vyjadrenia z výkonu trestu, že by sa pomstil prokurátorku si nespomenul.

Potvrdil, že voči pani prokurátorku neprechováva žiadnu nenávisť, necíti voči nej averziu, nikdy sa jej nevyhrážal. Nie je pomstychtivý. Obžalovaný potvrdil, že bol držiteľom zbrojného preukazu.

Svedkyňa H. H. A. v procesnom postavení poškodenej vypovedala, že prípad vtedy obvineného A. B. poznala veľmi dobre, keďže jej bol pridelený ako prokurátorku. Vykonávala v danej veci dozor, zastupovala následne v danej veci i Okresnú prokuratúru Levice v rámci konania na Okresnom súde Levice. Vtedy bol obvinený A. B. obžalovaný pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, nedovolené ozbrojovanie, výrobu detskej pornografie. Ďalej vypovedala, že počas pojednávania na OS Levice danú vec A. H. H. T.. Podľa poškodenej na pojednávani bol vypočutý dr. Máthé k znaleckému posudku, v ktorom popísal agresívne správanie osoby obžalovaného. Počas samotných pojednávani na OS Levice, ktoré pojednávania trvali dosť dlhú dobu, obžalovaný fixoval na poškodenú pohľad, dokázal sa na ňu bez mihnutia oka sústredene pozerat' i dlhú dobu. Ďalej poškodená vypovedala, že po skončení pojednávani sa vždy pristavil pri nej za účelom, aby sa ich pohľady stretli. Toto podľa poškodenej vždy robil až v čase, keď bolo vypnuté nahrávacie zariadenie a už sa neprotokolovalo do zápisnice.

Ďalej poškodená vypovedala, že si pamätá, že v záverečnej reči na pojednávani na OS Levice ktoré bolo asi v prvej polovici roku 2011 obžalovanému v danej veci navrhla nepodmienečný trest v trvaní 13 rokov. Po skončení pojednávania obžalovaný uviedol, že : „on nezabúda a že my dvaja sa ešte stretneme“.

Poškodená vypovedala, že koncom roku 2010 jej obžalovaný poslal pohľadnicu v ktorej bolo uvedené prajem všetko dobré. Poškodená túto pohľadnicu ukázala vtedy svojim kolegom a ďalej ju neriešila. Počas prípravného konania v danej veci vybavovala rôzne sťažnosti, ktoré podával obvinený A. B.. K samotným pohľadom na hlavných pojednávaniach poškodená vypovedala, že mala z nich pocit, že ide o nejakú hypnózu, že ju chcel obžalovaný znervózniť, chcel týmito pohľadmi preukazovat' nejakú silu voči jej osobe. Z pozície, že bol starší, pohľady pre ňu neboli príjemné, avšak v tej dobe im poškodená neprípisovala nejaký význam, keďže obžalovaný bol vo väzbe. Poškodená si vtedy neuvedomovala nejaké zámery, ktoré mohol mať.

Poškodená o uvedených pohľadoch obžalovaného voči jej osobe povedala i predsedovi senátu H. T., nevedela však, či vzhľadom k rozmiestneniu senátu a ich usadeniu, mohol si všimnúť tieto skutočnosti. Poškodená v tej dobe nemala až takú obavu z konania obžalovaného, keďže si bola vedomá toho, že trest, ktorý mu hrozí a bude mu uložený bude trestnom, ktorý zabezpečí, že obžalovaný zotrvá dlhšiu dobu do výkonu trestu.

Ďalej uviedla, že dňa 21.1.2016 poškodenej volal príslušník NAKA P. V., ktorý jej uviedol, že som vykonávala dozor vo veci odsúdeného A. B., a v tejto súvislosti ju chcel navštíviť. Následne ju navštívil a poškodená vypovedala. Potom jej tento vyšetrovatel' NAKA oznámil, že bol prepustený nejaký väzeň, ktorý presne popísal a rozprával o tom, ako obžalovaný prezentoval vo výkone trestu fyzickú likvidáciu prokurátorky, ktorá dozorovala konanie. Uviedol, že obžalovaný tejto prokurátorku odoslal aj pohľadnicu, ďalej sa vyhrážal fyzickou likvidáciou všetkých osôb, ktoré zapríčinili to, že skončil vo výkone trestu odňatia slobody. Podľa výpovede tohto svedka sa obžalovaný netajil tým, že chce prokurátorku zabiť. Tento svedok ďalej vypovedal, že tento skutok chcel obžalovaný spáchat' ako teroristický útok niekde v nákupnom centre, aby okrem poškodenej boli postihnuté ďalšie osoby. Vzorom mu mal byť J. I. z S. M. P., s ktorým sa obžalovaný osobne poznal. Rovnako tak svedok uviedol, že obžalovaný nemá problém obstarat' si samopal, má dostatok prostriedkov na takéto konanie. Zároveň poškodenej vyšetrovatel' NAKA oznámil, že odsúdený si podal žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, ku ktorému mohlo prísť 29.1.2016. Z uvedeného dôvodu uvažovali o nasadení agenta do cely odsúdeného na

potvrdenie informácií, ktoré boli svedkom prezentované. Najmä skutočnosť, že uvedenú pomstu chcel obžalovaný spáchať ako teroristický čin, vzbudila u poškodenej dôvodnú obavu.

Poškodená o tomto informovala S. O., táto následne kontaktovala námestníka E. H. Q., ktorý poškodenej oznámil, že vec prejednal s vtedajším generálnym prokurátorom JUDr. Čižnárom. Popoludní poškodenú kontaktoval JUDr. Čižnár s tým, že daná vec bude riešená a dožiadal ju, aby mu odovzdala podrobne popisanie tohto skutku, týchto skutočností. Ďalej podľa poškodenej bolo začaté trestné stíhanie vo veci úkladnej vraždy v štádiu pokusu, v ktorom konaní vystupovala ako poškodená, neskôr jej však bolo oznámené vyšetrovateľom NAKA D. C., že uvedené trestné stíhanie bolo zastavené. V tej dobe poškodená však konanie obžalovaného nepociťovala až tak nebezpečne, keďže obžalovaný nebol prepustený z výkonu trestu.

Následne v septembri 2020 bolo poškodenej oznámené, že odsúdený A. B. bude dňa 5.11.2020 prepustený z VTOS na slobodu. Týmto okamihom začala byť hrozba uskutočnenia a spáchania skutkov reálna, od 5.11.2020 poškodená mala až do doby kým obžalovaný nebol zobrahaný do väzby policajnú ochranku z dôvodu, že sa obávala, že by obžalovaný mohol svoje vyhrážky uskutočniť. Následne sa O. H. T. S., že obžalovaný jej nechal odkaz prostredníctvom policajtov, ktorí ho vypočúvali ešte v čase, keď bol vo výkone trestu, aby ma pozdravoval, konkrétne, aby pozdravoval dr. A.. K tomu uviedla, že toto meno používa od mája 2011, kedy si po rozvoze zmenila priezvisko.

O ochranu zo strany polície poškodená požiadala vzhľadom k tomu, že osobu obžalovaného A. B. poznala z predchádzajúcich konaní a mala obavu, že skutky ktorými sa vyhrážal uskutoční. Poškodená uviedla, že vedela že bol športovým strelcom, že sa vie hoci kedy dostať k zbraňam.

Svedok C. H. T. vypovedal, že koncom roku 2020 boli na úkon v Ilave. Bol tam svedok, vyšetrovateľ a ďalší kolegovia. Boli vykonať výsluch tu prítomného pána B. v trestnej veci. Výsluch sa nekonal. Potom čo pán B. odmietol vypovedať, kolega vyšetrovateľ išiel vytlačiť papiere a zvyšní sa ho medzičasom pýtali, prečo je vo VT, na čo on hovoril o svojich trestných konaniach, o skutkoch, ktoré mu boli kladené za vinu. Z toho čo hovoril mali pocit, že uvedený trest pociťuje tak, že bol nezákonne odsúdený. Svedok potvrdil, že záverom ako odchádzali, tak nechal pozdravovať pani prokurátorku A. (i keď povedal iné meno, avšak obžalovaný vedel o kom je reč), zároveň dodal, že takto on nechal pozdravovať viacej ľudí. Myslím, že ich pozdravoval pohľadnicami. Podľa svedka obžalovaný bol vtedy vo vitálnejšom stave ako je dnes, vtedy vedel čo robí, pričom svedok mal pocit, že chcel, aby sa tento jeho pozdrav dostal k prokurátorku. Svedok mal pocit, že to bolo akési nepriame zastrašovanie.

Svedok N. P. vypovedal, že boli na jeseň 2020 poslaný na výsluch do UVTOS Ilava, kde obžalovaný odmietol vypovedať, po podpísaní zápisnice bol ochotný komunikovať. V rámci tejto komunikácie dal pozdravovať pani prokurátorku A., svedok presne nevedel či uviedol dr. A., alebo len prokurátorku. Svedok pociťoval, že to bol spontánny pozdrav, bol urobený s úsmevom. Obžalovaný vedel v akej veci za ním prišli na výsluch. Svedok a ďalší príslušníci tomuto pozdravu pripísali vážnosť a to najmä z dôvodu, že poškodenou je tá osoba, ktorá je. Svedok vypovedal, že tento pozdrav zaznel, keď odchádzali z miestnosti a nevedel, či obžalovaný má týmto pozdravom na mysli nejakú pohnútku alebo ako bol myslený. Svedok obžalovaného pri návšteve v UVTOS vnímal, že mal výraz urazeného, ukričdeného, ktorému všetci krivdia, za ktorú krivdu dával vinu systému, obžalovaný sa snažil ukázať v čo najlepšom svetle.

Pri odstraňovaní rozporov vo výpovedi svedok zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania, kde vypovedal, že obžalovaný im vysvetľoval, prečo bol nezákonne trestaný, kategoricky odmietal vinu vo všetkom. Pri odchode im obžalovaný povedal, že majú pozdravovať pani doktorku A.. Podľa svedka obžalovaný bol riadne poučený o predmete výsluchu, bol oboznámený presne o koho sa jedná. Vypovedal, že obžalovaný im uviedol, že rozposlal pohľadnice, ktoré mu zostali.

Svedok F. W. vypovedal, že v daný deň išiel do UVTOS Ilava za účelom vypočutia svedka, (momentálne obžalovaného). Išiel tam on spolu s 3 ďalšími kolegami, konkrétne to bol ďalší vyšetrovateľ a dvaja operatívny príslušníci. Svedok (obžalovaný) bol riadne poučený, oboznámený s predmetom výsluchu, následne využil svoje právo vo veci nevypovedať. Svedok išiel vytlačiť zápisnicu, následne po vytlačení zápisnice a jej prečítaním ju dal túto podpísať tu obžalovanému. Ako si balil veci a ako všetci odchádzali, padla tam jedna vec, a to zaznelo, že pozdravujte pani doktorku. Podľa svedka sa jednalo o spontánny pozdrav.

Svedok H. F. U. vypovedal, že na jeseň 2020 spolu s kolegami W. a dvomi kolegami z operatívy T. a P. išiel do UVTOS Ilava, za účelom výsluchu svedka (teraz obžalovaný). Po predvedení bol svedok

riadne poučený, oboznámený s predmetom výsluchu, následne po poučení využil svoje právo a odmietol vypovedať. Následne viedli rozhovor spolu s obžalovaným a po ukončení tohto rozhovoru sa postavili a pri odchode pán obžalovaný uviedol, že pozdravujte pani doktoru, pričom to myslel v kontexte s vecou, v ktorej mal byť vypočutý. Svedok potvrdil, že pozdrav bol spontánny a považoval ho za zbytočný, keďže nebol dôvod na adresovanie takéhoto pozdravu. Svedok uviedol, že obžalovaný pozdravom niečo určite sledoval a podľa svedka obžalovaný chcel, aby sa tento pozdrav dostal až k poškodenej.

Svedok W. M. vypovedal, že obžalovaného pozná z výkonu trestu. Podľa svedka sa obžalovaný stále vo výkone trestu vyhrážal niekomu v ženskom rode, že zlikviduje ľudí čo ho zavreli, pričom pri vyhrážaní bol rozhnovaný niekedy sa zasa smial. Vyhrážky hovoril najmä v čase, keď bol nervózny. Svedok vypovedal, že obžalovaný stále riešil svoje prípady. Podľa svedka, ak by sa vyhrážky, ktoré vyslovil obžalovaný týkali jeho osoby, on by ich považoval za vážne a vypovedal, že obžalovaný v čase, keď bol nahnevaný pôsobil tak, že vtedy myslel tie vyhrážky vážne.

Svedok Q. C. odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať, súd podľa § 236 odsek 3 písmeno c) Trestného poriadku čítal výpoveď svedka z prípravného konania, kde vypovedal, že bol s obžalovaným niekedy v rokoch 2014 až 2015 na cele v ÚVTOS Hrnčiarovce. Svedok potvrdil, že obžalovaný vo výkone trestu hovoril všeobecne, že pozabíja. Podľa svedka bol obžalovaný výbušný agresor.

Svedok P. E. odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať, pretože nemal k veci čo povedať, keďže si pomýlil osobu obžalovaného s G. B., s ktorým bol vo výkone trestu. K obžalovanému povedal len toľko, že s ním bol tiež vo výkone a nebol vôbec konfliktný. Súd podľa § 263 odsek 3 písmeno c) Trestného poriadku čítal zápisnicu o výsluchu svedka z prípravného konania, kde vypovedal, že s obžalovaným nemal dobrý vzťah, keďže obžalovaný nemal dobrý vzťah s nikým. Vyhrážky z jeho úst nepočul a nepočul ani o zbraniach či výbušninách. Osobu obžalovaného hodnotil ako zákerného človeka, ktorý robí naschvál zle. Súd prihliadol na výpoveď z prípravného konania, pretože tvrdenie svedka na hlavnom pojednávaní, že si pomýlil osobu obžalovaného bolo iba v snahe obžalovanému pomôcť, keďže je nepredpokladateľné, že by sa pomýlil v osobe o ktorej vypovedá, keďže v rámci výsluchu mu bola ukázaná fotka obžalovaného A. B. a povedal priamo vo výsluchu, že vypovedá o tejto osobe.

Utajený svedok č. 2 vypovedal, že bol s obžalovaným asi pol roka na cele a obžalovaný podľa neho žil tým, že sa pomstí za to, že bol odsúdený neprávom. Podľa svedka sa mal pomstiť pani prokurátorka, ktorá mala zastupovať prípad proti nemu. Vyjadroval sa o nej nepekne, nadával jej do kuriev a tvrdil, že sa jej pomstí. Svedok vypovedal, že u obžalovaného videl i nejaké plány, nejaké papiere. Podľa svedka vyhrážanie pôsobilo reálne, obžalovaný nebol podľa neho dobrý človek, bol zákerný a žil len v tom, že keď vyjde von, tak sa pomstí. Podľa svedka vyhrážky pôsobili reálne. Podľa svedka sa prokurátorka mala dôvod obávať, pretože vyhrážky pôsobili reálne. Svedok vypovedal, že on sa tiež bojí, keďže vie, akým človekom je obžalovaný, a preto vystupuje v konaní ako utajený svedok.

Pri odstraňovaní rozporov vo výpovedi zotrval na výpovedi z prípravného konania podľa ktorej, obžalovaný spriadal plány, že sa jej pomstí, proste že on to tak nenechá. Že zadarmo sedí 10 rokov, proste že 10 rokov je veľa života, mal nejaké plány ohľadom nejakého miesta, boli tam ulice zakreslené, on si do toho krúžkoval nejaké výpočty oblasti, zaoberal sa zbraňami. Mapy sa podľa svedka týkali prípadu, kde bol obžalovaný odsúdený na 10 rokov. Podľa svedka bol fanatik do zbraní, bolo vidieť, že sa vyzná v zbraniach. Podľa svedka obžalovaný prokurátorku poslal aj pohľadnicu, ktorú mal vopred pripravenú. Svedok potvrdil, že obžalovaný ho fyzicky nenapadol, avšak riešil to cez psychickú stránku človeka.

Svedkyňa X. G. vypovedala, že spolužitie s obžalovaným bolo peklo, vyhrážal sa jej. Na jej dcére C. U. zanechalo negatívny vplyv, doteraz má problémy napr. najesť sa lyžičkou. Svedkyňa vypovedala, že ju obžalovaný bil, nikam nemohla ísť. Popísala, že vedel byť pred inými ľuďmi aj normálny, avšak keď mu preplo, normálny nebol, vyhrážal sa, že ju zabije, že postrieľa jej rodinu ako králikov. Svedkyňa vypovedala, že sa stále bála.

Vypovedala, že bol držiteľom zbraní a z pištole „deviny“ vystrelil keď ona spala a náboj skončil v podlahe. Svedkyňa vypovedala, že obžalovaný hovoril, že keď vyjde raz von, že sa pomstí všetkým, ktorí ho dostali do väzenia. Podľa svedkyne mal niečo povedať i prokurátorku počas pojednávania, mal sa jej vyhrážať. Svedkyňa vypovedala, že všetky vyhrážky pôsobili tak, že mohli vyvolať dôvodnú obavu.

Svedok H. H. T. vypovedal, že s obžalovaným sa stretával v rámci pojednávania na OS Levice, kde mu bola v roku 2008 pridelená jeho vec ako zákonnému sudcovi. V tomto konaní Okresnú prokuratúru Levice zastupovala dr. A.. Obžalovaný bol obvinený zo 4 skutkov. Podľa svedka z 3 skutkov bol uznaný vinným, jeden skutok podľa svedka sa jednalo o zbrane, z tohto bol spod obžaloby oslobodený. Uložený mal trest 13 rokov 10 mesiacov, následne z nálezú ústavného súdu, z dôvodu zrušenia asperačnej zásady, bola nariadená obnova konania, a asi v roku 2014 opätovne vo veci rozhodol s tým, že trest bol znížený o 4 roky, teda dostal 9 rokov 10 mesiacov. Svedok dodal, že poškodená nechodila počas celej doby na všetky pojednávania, po jej odchode z OP Levice ju zastupoval iný okresný prokurátor. Svedok potvrdil, že sa jednalo o násilnú trestnú činnosť, pre ktorú bol obžalovaný súdený. Svedok potvrdil, že raz poškodená povedala, aby sa na ňu obžalovaný nepozeral, uviedla niečo v tom význame, že sa na ňu zvláštne pozerá, avšak nežiadala, aby tieto skutočnosti boli zaprotokolované do zápisnice z priebehu HP. Svedok nepočul, že by sa obžalovaný prokurátorke vyhráždil priamo počas pojednávania resp. vtedy, keď okolo nej prechádzal von z pojednávacej miestnosti. Dodal, že obžalovaný stále niečo komentoval, niečo si šomral, avšak nie všetko sa dalo rozumieť, takéto sú viacerí, pretože bol nespokojný. Svedok zo svojho profesionálneho hľadiska vedel, že takéto nespokojných býva veľa, keďže bol nahneván na osobu, ktorá podala trestné oznámenie a aj na podanie obžaloby a podľa svedka po skončení konania bol obžalovaný nahneván aj na neho keďže ho odsúdil. Pri odstraňovaní rozdielov vo výpovedi, svedok zotrval na výpovedi z prípravného konania, podľa ktorej mu poškodená H. A. aj mimo pojednávania uvádzala, že má z A. B. čudné pocity. Po prepustení A. B. z výkonu mu hovorila, že má z neho strach.

Svedkyňa G. H. vypovedala, že približne v roku 2010 sa zblížila s obžalovaným B., majú spolu jedno dieťa. Svedkyňa vzťah chcela ukončiť, na čo ju obžalovaný začal prenasledovať, začal sa jej vyhráždáť. Keď bola tehotná ju napadol, následne ho zadržali a bol vzatý do väzby. Príčinou napadnutia bolo, že svedkyňa sa odmietala s ním stretávať, boli vtedy blízkosti bytu, kde žila, tu sa rozprávali a ona mu povedala, že odmieta sa s ním stretať. Keď išla naspäť, tak sa ju snažil zastaviť, avšak to ešte pred ním utiekla, následne o nejaký čas vychádzala von z bytu a z bytového domu, vtedy ju chytil, hodil do kríkov, škrtil a vyhráždal sa. Povedal jej niečo v tom význame, nech si to zapamätá. Potom bol odsúdený za týranie osoby, myslím, že X. G., od tej doby v podstate s obžalovaným nemá žiadny vzťah. Svedkyňa ďalej vypovedala, že čo sa týka samotného skutku, pre ktorý je momentálne obžalovaný sa vie vyjadriť len toľko, že sa vyhráždal prokurátorke alebo sudcovi. Vo vzťahu k iným sa podľa svedkyne navonok správal priateľsky, vystupoval vždy priateľsky, keď sa však rozčúlil, bol výbušný. Spolu nechodili spoločne často do spoločnosti, ak však išli, tak on sa snažil vždy vystupovať priateľsky. Obžalovaný sa vyhráždal nepriamo, napr. svedkyňu zatelefonoval, povedal jej čo celý deň robila, teda vedela, že bol niekde v blízkosti mňa, avšak ona ho nevidela.

Ďalej svedkyňa vypovedala, že vie od jeho syna o tom, že obžalovaný je držiteľom zbraní, sa jej zbraňou aj vyhráždal. Vie, že má samopal. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný mal skúšať niekde v poli nejakú bombu, ktorú mal mať vyhotovenú voči sudcovi alebo prokurátorovi.

Mal do niekoho aj skúšať strieľať, avšak nemalo to fungovať, keďže bola zima a zamrzla spúšť. Svedkyňa osobne sa vyhráždal zbraňou, že v ruksaku má zbraň.

Svedkyňa vyhrážky považuje za relevantné, keďže vie, o akú osobnosť sa jedná, a to aj vzhľadom k tomu, že jej už v minulosti ublížil. Podľa svedkyne by obžalovaný bol schopný naplniť nejakým spôsobom to, čo hovoril. Obžalovaného charakterizovala, že nemá city, javí sa síce priateľsky, ale vie si presne naplánovať, čo chce urobiť.

Svedok Y. A. H. Q. vypovedal, že s obžalovaným sa stretol a bol s ním v kontakte možno posledných pol roka v rámci jeho výkonu trestu, kedy bol zaradený do výstupného oddielu, kde svedok pôsobil ako pedagóg v ústave Ilava. Keďže obžalovaný mal výkon dlhodobého trestu, teda trestu nad 3 roky, musel byť zaradený do tohto výstupného oddielu, spravidla sa tam nastupuje 4-5 mesiacov pred koncom trestu, aby sa osoby pripravili na príchod na začlenenie do spoločnosti. Jedná sa o intenzívny program v trvaní 56 prednášok počas 56 dní, kedy dochádzajú do kontaktu so psychológom, sociálnym pracovníkom a sociálnou kurátorkou. Svedok vypracovával záverečnú správu o osobe obžalovaného.

Podľa svedka bol obžalovaný dominantnejší, asertivita bola u neho vysoká, bol vyčleňovaný z kolektívu, najmä pre jeho neodčleniteľné názory, najmä keď sa riešil nejaký výklad nejakých právnych noriem alebo nejaké náboženské fakty, hovoril, ako to vníma on. Čo sa týka osoby obžalovaného bol veľmi opatrný, pokiaľ bol v debate s inou osobou bol aktívny, i keď jeho tvrdenia boli z druhej strany nie vždy pochopené. Obžalovaný bol komunikačne zdatný, bol takým samozvaný odborníkom, citoval zákonné normy ako ich chápe on, chytal sa v podstate každého slovníčka tej ktorej normy alebo toho čo práve

vysvetľovať. Obžalovaný mal vo vzťahu k iným manipulatívne schopnosti, nemal problém dosiahnuť svojich cieľom napr. tým, že povedal že ich udá prípadne, že to dorieši napr. súdnou cestou, to bolo na predchádzajúcich oddieloch. Svedok ďalej vypovedal, že vedeli, že je to v podstate problémový klient, avšak v rámci nášho oddielu nešiel do nejakých konfliktov. Bol už akoby zmierený, keď sme povedali, že niečo momentálne riešiť nebudeme, on od toho ustúpil. Podľa svedka obžalovaný bol nielen opatrný, ale bol až paranoidný, pretože bolo vidieť, že má zlé skúsenosti so systémom, napr. veľa bojoval o stretnutie so synom prípadne o získanie správ o synovi, neveril teda systému, stratil dôveru v právny štát.

Podľa svedka obžalovaný v kolektíve obľúbený nebol, pretože on neveril nikomu, kamarátov alebo osoby s ktorými by sa vo výkone rozprával a ktorým by výslovne dôveroval svedok nezachytil. Obžalovaný sa veľa upieral k náboženstvu, kde podľa mňa mal aj nejaké osoby, ktorým aspoň ako tak dôveroval. Svedok potvrdil, že obžalovaný hovoril, že sa chce pridať do Jehovovej cirkvi. Odsúdenie, pre ktoré vykonával trest absolútne popieral, dával úplne iné informácie, ako mal o tom svedok v spise. Podľa svedka mal obžalovaný dosť zastaralé názory ohľadne žien, spočívajúce v tom, že žena by sa mala starať o deti, o rodinu, malo by byť upratané, navarené. Voči ženám bola určitá nadradenosť z jeho strany.

Súd podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku čítal zápisnicu o výsluchu svedka G. S. z prípravného konania, ktorý vypovedal, že s obžalovaným bol spolu vo výkone trestu v Hrnčiarovciach nad Parnou. Obžalovaný bol podľa neho divný človek, bol zákerný, psychopat, veľa ľudí s ním nechcelo tráviť čas. Svedok potvrdil, že od obžalovaného počul, že mal mať doma zbrane. Podľa svedka je obžalovaný človek, ktorý je schopný ublížiť inému.

Súd podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku čítal zápisnicu o výsluchu utajeného svedka č. 1, ktorý vypovedal, že po celý čas ako bol s obžalovaným vo výkone trestu sa tento zameriaval na prokurátorku a svoju priateľku, pričom rozprával, ako ich po prepustení mieni zlikvidovať. Podľa svedka jeho doslovné vyjadrenie bolo „odjebať tú kurvku špinavú“ pričom myslel na prokurátorku A., mal jej fotku nalepenú na skrinke a to z dôvodu, aby ju mal pred očami, aby sa dočkal dňa, kedy ona už žiť nebude. Podľa svedka si obžalovaný zisťoval o prokurátorku a jej rodine údaje, údaje o bydlisku. Tieto informácie mu chodili v listoch, boli to fotografie, skeny máp, fotografie, ktoré mu posielala dcéra a jeden známy. Svedok ďalej vypovedal, že obžalovaný sa mu pochválil, že výborne strieľa, že má ukrytý samopal. Obžalovaný sa popisoval ako strelec, ktorý vie laborovať náboje. Podľa svedka obžalovaný obdivoval I. za jeho čin. Obžalovaný sa mal zaujímať o drony, a o to koľko výbušniny odnesie dron, ako ju odpáliť na diaľku.

Svedok sa obžalovaného pýtal niekoľkokrát, či to myslí vážne, načo mu obžalovaný odpovedal, že v prípade ak by jeho mama zomrela počas výkonu trestu, nikto by mu nezabránil, aby realizoval jeden z týchto spôsobov likvidácie. Zisťoval od spoluodsúdených, kde sa dá získať dostatočné množstvo pušného prachu. Do výbušnín plánoval dať veľké množstvo klincov, aby to zabilo nielen jeho cieľ prokurátorku, ale aj viacero ľudí v okolí.

Podľa svedka sa obžalovaný po prepustení chcel zamestnať a popri tom sa pripravovať, sledovať či má prokurátorka ochranku, sledovať ju či býva sama, aby si vedel pripraviť vhodné miesto na jej likvidáciu. Podľa svedka vyjadrenia obžalovaného boli veľmi oduševnené, presvedčivé, opisoval to tak, akoby sa to malo stať zajtra. Vyhrážky hovoril dennodenne.

Svedok obžalovaného vnímal ako manipulátora so psychopatickými sklonmi. Hovoril, že jeho cesta je zabiť tú kurvku špinavú prokurátorku A..

V trestnom oznámení zo dňa 15.10.2020 O. H. H. A. podala trestné oznámenie na obžalované z dôvodu obavy z možného fyzického útoku obžalovaného voči jej osobe alebo voči jej synovi. Oznámila, že jej telefonoval A. M. V. a požiadal ju o stretnutie vo veci A. B., kde vykonávala dozor. Uviedla mu, že vo veci vykonávala dozor, podávala obžalobu a prokuratúru zastupovala na súde. V oznámení ďalej uviedla, že A. B. jej mal v rámci pojednávania povedať, že on nezabúda a že sa stretnú a mal jej poslať aj pohľadnicu do práce, kde jej zaželala všetko dobré. Ďalej uviedla, že jej bolo oznámené, že spoluväzeň A. B. hovoril o tom, že mu menovaný pravidelne hovoril o fyzickej likvidácii prokurátorky, ktorej poslal aj pohľadnicu, ktorá vykonávala dozor vo veci na OS Levice.

Pri domovej prehliadke, ktorá bola vykonaná v byte XXX, M. X. A., polyfunkčnej budovy na Q. P. C., obžalovaný dobrovoľne vydal bodák Glock, USB Kľúče, 2-3 telefóny. Okrem uvedeného boli zaistené pri domovej prehliadke puškohľad, putá, útočná dýka, mobilné telefóny, tablet.

Uznesením ČVS:ORP-640/1-VYS-LV-2020 zo dňa 5.11.2020 podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona a iné.

Uznesením VII/1 Gv 36/16/1000-22 zo dňa 16.11.2020 bola podľa § 193 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku odmietnutá sťažnosť A. H. H. A., ktorú podala proti uzneseniu vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie vo veci obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 TZ k § 144 odsek 1, odsek 2 písmeno c), d) Trestného zákona s poukazom na § 138 odsek 1 písmeno j), § 39 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pretože bola podaná oneskorene.

Z oznámenia Dopravného podniku Bratislava vyplýva, že obžalovaný nie je ich zamestnanec a ani uchádzač o zamestnanie.

Podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor kriminalistickej identifikácie ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2021/11674 bol na skúmanie predložený jeden kus náboja so stredovým zápalom kalibru 7,65 Browning od českého výrobcu streliva značky Sellier & Bellot. Ide o náboj s mosadznou nábojnicou valcového tvaru s drážkou, ktorá je laborovaná celoplášťovou tombakovou strelou. Uvedený náboj je v zmysle ustanovení zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive strelivom (§2 odsek 1 písmeno g)), ktoré podľa § 12 odsek 1 zákona môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu. Podľa posudku náboj bol vyrobený v rokoch 2001 – 2009. Podľa posudku strelbou zo zbrane kalibru 7,65 Browning je možné spôsobiť ťažké ublíženie na zdraví, poprípade smrť do vzdialenosti cca 1 600 metrov.

Ďalej bol na skúmanie predložený variabilný puškohľad japonskej výroby značky Hakko model Hunter s parametrami 4-16x56mm, ktorý je na tubuse označený nálepkou s nápisom „Pat.No.2855560“ puškohľad je vybavený červeným svetelným zameriavacím bodom s možnosťou nastavenia intenzity svetelnosti bodu, ďalej je vybavený plastovými krytmi okuláru a objektívu a dvojdielnou násuvnou montážou na zbraň so šírkou rybiny 18mm. Puškohľad je nepoškodený a funkčný, používa sa na dlhé poľovné a športové zbrane.

Podľa záverov znaleckého posudku č. 43/2021 vypracovaný znalcom z odboru elektrotechnika Ing. Jurajom Godočíkom, okrem iného vyplýva, že v notebooku Lenovo boli vo vyhľadávaní internetu nájdené odkazy na puškohľad Hakko, samopal vzor 58, samopal AK 47, A., A., U., K.. Uvedené bolo vyhľadávané v priebehu mesiacov júl a august 2021.

V časti reportu rozpoznávanie zbraní boli nájdené stiahnuté súbory z internetu a to obrázky rotačného guľometu a granátu. V časti reportu rozpoznávanie v telefóne iphone boli zobrazené príslušenstvo zbrane.

Zo znaleckého posudku č. 34/2021 PhDr. Róberta Máthé, PhD., znalca z odboru psychológia vyplýva, že intelektové schopnosti obžalovaného sú v pásme priemeru. Obžalovaný má sklon k nekonformným, energickým, nadmieru aktívnym, nadneseným, maladaptívnym a agresívnym prejavom s možnými kolíziami so zákonom. Agresívne prejavy obžalovaného sa môžu objaviť náhlým, prekvapivým spôsobom najmä v dôsledku nahromadenia vnútorného napätia a frustrácie jeho osobných potrieb, ako aj vopred plánovaným a uváženým spôsobom. Uvedené prejavy sú súčasťou jeho nemennej, celoživotne prítomnej abnormne štrukturovanej osobnosti s prevahou príznakov antisociálnej poruchy osobnosti. Schopnosť empatie nie je v dostatočnej miere rozvinutá, je egocentrický, na vlastnú osobu zameraný bez zreteľa na záujmy iných. Cieľom priamych konkrétnych nepriateľských prejavov u obžalovaného voči poškodenej malo byť z psychologického hľadiska v kontexte osobnostných charakteristík obžalovaného a situácie trestného konania navodenie strachu, obáv a prežívania stavov neistoty, ohrozenia a nepohody u poškodenej, čo možno považovať za svojský prejav pomsty obžalovaného voči osobe, ktorá mu podľa jeho mienky krivdila. Ďalej podľa posudku je pobyt obžalovaného na slobode zo psychologického hľadiska nebezpečný vzhľadom na jeho pretrvávajúce negatívne, agresívne nastavenie voči osobám, ktoré mu podľa jeho fixného presvedčenia krivdili. Zo psychologického hľadiska je obzvlášť rizikovou skutočnosť, že obžalovaný počas pobytu vo výkone trestu manifestoval potrebu dosiahnutia svojho cieľa, t.j. zadostučinenie voči prokurátorky. Riziko recidívy vzhľadom na osobnosť obžalovaného ako aj na jeho kriminálnu anamnézu je zvýšené.

Podľa správy z ÚVTOS Ilava správanie a vystupovanie obžalovaného z komplexného hľadiska možno označiť za kolísavé. Pokyny príslušníkov a zamestnancov zboru väčšinou plní, pri komunikácii dodržiava zásady slušného správania, avšak máva tendencie k cielenému nátlaku a k manipulatívne správaniu, zameranému na dosiahnutie svojich cieľov. K trestnej činnosti zastáva celý čas nekritický postoj, cíti sa nevinný. Má evidované 4 disciplinárne odmeny a 3 disciplinárne tresty. Postavenie v skupine mal premenlivé, najskôr problémové z dôvodu názorovej odlišnosti s inými odsúdenými. Odmietal pracovať tímovo, pracoval individuálne, presadzoval vlastné názory, prezentoval ich z pozície nadradenosti.

Podľa správy z Ústavu na výkon väzby Bratislava, úsek psychodiagnostickej a konzultačnej činnosti, obžalovaný pri vyšetrení spolupracuje ochotne spravidla všetko začína vykresľovaním seba samého v pozitívnom, avšak veľmi nereálnom svetle. Je úplne nekritický a v dlhej debata s ním sa naplno prejavujú problematické osobnostné črty ako napr. extrémna forma hostility. V snahe presvedčiť druhých o svojej pravde je až agresívne náporný, autorite sa nevie podriaďiť. Neznesie obmedzovanie. Jeho sebaobraz je grandiózny a narcistický, čo sa spravidla spája s precítnosťou na kritiku či spochybnenie vlastnej osoby. Táto je u neho zdrojom agresívneho vymáhania si pozornosti a presadzovania svojich potrieb v súkromí a vo formálnom styku hostilného znevažovania súdov, znalcov, vyšetrovateľov a prakticky všetkých ľudí. Osobnosť je výrazne disharmonicky štrukturovaná s psychopatickými rysmi. Výrazne zastúpené sú dominancia, nápornosť, impulzivita, agresivita i narcistické črty. Agresivita má u neho skutočne hypertrofovaný charakter. Vo formálnom styku vie „hrať“ slušného a starostlivého človeka, no už samotný register trestov svedčí o úplnom opaku. V kontakte so ženami je naliehavý, často žiarlivý, vynucujúci si pozornosť. Hlboko vo vnútri trpí silnými pocitmi menejcennosti, o čom svedčí aj fakt, že násilia sa dopúšťa vždy proti slabším ženám.

Podľa správ z ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou správanie a vystupovanie odsúdeného bolo spočiatku na požadovanej úrovni, časom sa však začali vyskytovať nedostatky v oblasti ústrojnej disciplíny a fyzicky napadol spoluodsúdeného. Následne režimovým ovplyvňovaním sa jeho správanie stabilizovalo. Bol 2x disciplinárne odmenený, potrestaný disciplinárne bol za napadnutie spoluodsúdeného.

Uznesením Okresnej prokuratúry Trnava 1Pv 499/14/2207-26 z dňa 8.12.2014 bolo zastavené trestné stíhanie u obvineného A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa 25.5.2014 v priestoroch ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou ako odsúdený po predchádzajúcej slovnej hádke s odsúdeným G. Z. odišiel na svoju izbu, kde zobral príborový nôž, s ktorým sa vrátil do športovej miestnosti, pričom ako držal príborový nôž, pristúpil k odsúdenému G. Z., ktorého zvalil na zem, kľakol si na neho, príborový nôž mu priložil a tlačil na oblasť krku a zároveň sa poškodenému vyhrážal zabitím.

Rozhodnutím o uložení disciplinárneho trestu zo dňa 13.6.2014 bol A. B. uznaný za vinného, že dňa 25.5.2014 o 19:45 hod. menovaný odsúdený v športovej miestnosti na oddiele 5BC fyzicky napadol odsúdeného G. Z. a to takým spôsobom, že odsúdenému Z. priložil príborový nôž ku krku, pričom mu povedal, že ho zabije.

Rozsudkom Obvodného súdu Bratislava 4 sp. zn. 1T 36/92 zo dňa 5.6. 1992 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu týrania zverenej osoby podľa § 213 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 15 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do I. NVS.

Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-59/NKA-PZ-ZA-2016 zo dňa 10.1.2017 bolo podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 k § 144 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno d), písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 138 odsek 1 písmeno j) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno h) Trestného zákona a § 140 písmeno b) Trestného zákona, preto že od augusta 2015 až doposiaľ neznámy páchatel' vykonávajúci výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou plánuje fyzickú likvidáciu bývalej manželky, bývalej priateľky, jej terajšieho priateľa a tiež prokurátorky a sudcu, ktorí vystupovali v jeho trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod č. k: 3T 105/2008, v ktorom mu bola rozsudkom zo dňa 20.6.2011 s právoplatnosťou dňa 20.6.2011 uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov a 10 mesiacov zo zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom tieto skutky plánuje vykonať použitím nástražného výbušného systému, alebo

samopalu tak, aby to vyzeralo na teroristické útoky, pričom bližšie miesto likvidácie doposiaľ neurčil, zastavené, lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Rozsudkom Okresného súdu Levice 3T 60/2007 zo dňa 22.10.2007 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Krajského súdu v Nitre 1To/73/2007 zo dňa 16.1.2008 bolo odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Levice 3T 60/2007 zo dňa 22.10.2007 zamietnuté, pretože nie je dôvodné.

Rozsudkom Okresného súdu Levice 3T 105/08 zo dňa 20.6.2011 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného v bode 1 rozsudku zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, v bode 2 rozsudku bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Trestného zákona a v bode 3 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania autorského práva podľa § 283 odsek 1 Trestného zákona. Bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov a 10 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Levice 3T 105/2008 zo dňa 3.11.2014 bol zmenený výrok o treste pôvodného rozsudku zo dňa 20.6.2011 a obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok 1T 44/2017 zo dňa 28.5.2018 právoplatný 12.12.2018 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 3To/78/2018- 1644 zo dňa 12.12.2018 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Pezinok 1T 44/2017 zo dňa 28.5.2018 a obžalovaný A. B. bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno c), odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno c), § 138 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Konania, za ktoré bol uznaný vinným sa dopustil na tom skutkovom základe, že počas výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou a Ústave na výkon trestu Leopoldov, minimálne od septembra 2014 z Ústavu na výkon trestu Hrnčiarovce nad Parnou a v období od 24.5.2016 do 13.9.2016 z Ústavu na výkon trestu Leopoldov dlhodobo písomne a telefonicky kontaktuje poškodenú G. H., s ktorou má spoločné dieťa, tým spôsobom, že napriek jej opakovaným výzvam, aby sa zdržal takého správania, nekontaktoval ju, jej píše listy a vyrobené pohľadnice s nalepenými obrázkami, v ktorých písomnostiach sa nepriamo vyhráža, zastrašuje poškodenú, písomnosti obsahujú aj milostný obsah a dožadovania sa spoločnej budúcnosti, ako aj urážky smerujúce voči poškodenej a jej partnerovi, pričom obžalovaný v uvedenom konaní pokračoval aj po tom, čo bol obvinený, konaní obžalovaného A. B. u poškodenej G. H. vzbudzuje dôvodnú obavu o jej život a zdravie ako aj o život a zdravie jej manžela a detí, celkovo konanie obžalovaného prežíva ako permanentnú hrozbu, ťažké prikorie, ktoré podstatným spôsobom negatívne zasahuje do jej súkromného života.

Z prípisu Generálnej prokuratúry SR z 28.9.2020 je zrejmé, že k tomu to dňu má A. H. H. A. naďalej dôvodné obavy o svoj život ako aj o život svojho syna D. I., že hrozby zo strany odsúdeného A. B. voči jej osobe môžu byť vykonané, nakoľko jej sám povedal na pojednávaní, že on nezabúda. Z uvedeného dôvodu požiadala Generálnu prokuratúru SR ako i orgány činné v trestnom konaní o vykonanie opatrení na zabezpečenie jej bezpečnosti, ako i bezpečnosti jej syna.

Podľa správy ORPZ Nové Zámky bol obžalovaný v minulosti držiteľom zbrojného preukazu, ktorý bol zrušený dňa 13.5.2008 z dôvodu uplynutia platnosti. Menovaný mal v legálnej držbe dve strelné zbrane a to guľovnica opakovacia a pištoľ samonabíjacia ČZ 92/6,35MM, ktoré sú momentálne v evidencii vedené ako v úschove.

Podľa správy o povesti obžalovaný nebol prejednaný za spáchanie priestupku a nie je vedený ako osoba oznamovaná za porušovanie všeobecne záväzných nariadení.

V odpise registra trestov má obžalovaný 4 záznamy pričom pri odsúdení Obvodného súdu Bratislava 4 1T 36/92 sa na páchatela hľadá ako by nebol odsúdený.

Podľa evidencie správnych deliktov a priestupkov má obžalovaný 1 záznam v tejto evidencii za spáchanie priestupku na úseku zbraní a streliva zo dňa 9.3.2022.

Na základe takto vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach, využitím zásadu ústnosti a bezprostrednosti súd dospel k záveru, že obžalovaný A. B. sa dopustil spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčovaný najmä výpoveďou, poškodenej, ktorá počas celého konania konštantne a nemenne popisovala správanie obžalovaného, ďalej je usvedčovaný výpoveďami utajených svedkov, svedkov W., T., P. N. U., M., E., G., S., C., H. a ďalšími dôkazmi.

V konaní bolo preukázané, že obžalovaný v období marca 2013 do minimálne januára 2016 počas výkonu trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou mal pravidelne opakovať vyhrážky voči osobám, ktoré podľa neho mohli za to, že sa nachádza vo výkone trestu, konkrétne voči prokurátorky, ktorá dozorovala jeho vec na OS Levice, pričom mal neraz vysloviť akým spôsobom sa jej chce pomstiť za to, že ho obrala o 10 rokov života.

Ďalej bolo preukázané, že všetky tieto vyhrážky a popis konania, na ktoré sa strojil obžalovaný po tom, čo bude prepustený z výkonu trestu sa dostali i k poškodenej- prokurátorky, ktorá obžalovaného A. B. poznala z čias, keď zastupovala okresnú prokuratúru v jeho konaní, pričom však vtedy jeho konanie nepociťovala až tak zásadne a nepociťovala ho ako nebezpečné, keďže obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Uvedené skutočnosti, teda najmä tú skutočnosť, že obžalovaný neustále vyjadroval potrebu pomsty poškodenej mal súd preukázanú najmä z výpovedi utajovaného svedka 1 a 2, ktorý v zhode popísali konanie obžalovaného, samotné vyhrážky na stranu prokurátorky, popísali ako si mal obžalovaný zadovážovať o nej informácie, mapy, do ktorých si mal zakresľovať miesto pobytu poškodenej, pričom uviedli, že vyhrážky obžalovaného pôsobili veľmi reálne a ak by sa mali týkať ich, tak oni by sa báli o svoj život. Ďalej skutočnosť, že obžalovaný sa chcel pomstiť prokurátorky po tom čo vyjde z výkonu trestu, potvrdili i ďalší svedkovia, ktorí s obžalovaným boli vo výkone trestu a počuli vyhrážky ako i svedkyňa H., ktorá vypovedala, že vedela o tom, že obžalovaný má zbraň a dokonca mal mať i nejakú výbušninu, ktorú skúšal so synom odpalovať na diaľku a ktorá mala byť určená na likvidáciu prokurátorky.

Taktiež zamýšľané konanie obžalovaného je potvrdené i tým, že obžalovaný si v počítači vyhľadával stránky týkajúce sa zbraní, rovnako tak mal návod ako sa dostať na tzv. „darkweb“, ktoré všetky dôkazy potvrdzujú a preukazujú možné zámery konania obžalovaného voči poškodenej, z ktorých možno mať za preukázané, že obžalovaný v čase po tom čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody sa skutočne zamýšľal nad možnosťou naplnenia vyhrážok, ktoré z výkonu trestu adresoval poškodenej.

Ďalej súd poukazuje i na výpoveď svedkov W., P., T. a U. ,ktorí všetci traja zhodne popísali konanie obžalovaného zo dňa 4.11.2020, kedy obžalovaný nechal pozdravovať pani prokurátorku, pričom všetci svedkovia sa zhodli na tom, že obžalovaný presne vedel čo chce daným pozdravom dosiahnuť, chcel aby sa tento pozdrav dostal do sféry poškodenej, teda aby sa o ňom dozvedela, pričom tento pozdrav bol podľa svedkov nadbytočným a nehodiacim sa, z ktorých výpovedí svedkov mal súd preukázané, že obžalovaný chcel takýmto spôsobom pôsobiť na poškodenú, vyvolať u nej ďalej strach, pretože vedel v akej veci za ním prišli menovaní svedkovia ako príslušníci polície, a teda vedel, že práve takýmto pozdravom môže opätovne vzbudiť u poškodenej obavu. Pričom takéto nepriame „zastrašovanie“ a konanie je pre obžalovaného typickým, čo potvrdili i svedkyne, ktoré s ním spoločne žili, ale tieto jeho vlastnosti a spôsoby konania potvrdzujú i znalecké posudky, či vyjadrenia jednotlivých psychologov, ktorý došli do kontaktu s obžalovaným, ktorí taktiež potvrdili, že voči ženám je nadradený a násilia sa obžalovaný dopúšťa vždy na slabších ženách.

Celkovo všetci svedkovia, ktorí boli s obžalovaným vo výkone trestu, popisovali obžalovaného a súd mal preukázané z ich výpovedí, že obžalovaný je osobu agresívnou, zákernou, pričom sa ho svedkovia obávali a o vyhrážkach, ktoré obžalovaný vyslovil hovorili tak, že ak by sa mali týkať ich, určite by sa

ich obávali. Svedkyňa G. popísala život s obžalovaným ako peklo, čo jednoznačne svedčí a preukazuje násilnú povahu obžalovaného.

Hodnotiac všetky tieto dôkazy s poukazom na osobnostné črty obžalovaného, ktoré potvrdil tak znalecký posudok znalca Máthé ako i výpoveď pedagóga z [. A. Q. a psychologické posudky z výkonu trestu, z ktorých odborných posudkov a vyjadrení jednoznačne vyplýva abnormne štrukturovaná osobnosť obžalovaného, agresívne správanie, extrémna forma hostility a „pohrdanie so ženami“, mal súd preukázané, že poškodená mohla pociťovať a prežívať všetky vyhrážky o ktorých sa dozvedela ako reálne, ktoré mohli spôsobiť obavu o jej život, ktorá obava jednoznačne z konania obžalovaného i naďalej pretrváva a vyústila až do žiadosti poškodenej o ochranu pred možným konaním obžalovaného.

Vyššie opísaným dokazovaním bola zároveň popretá i obrana obžalovaného jednak v tom, že mal odkázať pani prokurátorku, že sa ho nemusí báť, pretože túto skutočnosť, žiaden zo svedkov nepotvrdil. Rovnako tak i obrana v tom, že v ÚVTOS sa prokurátorku nevyhrážal a nemá voči nej averziu, je vyvrátená všetkými vyššie uvedenými dôkazmi a výpoveďami, z ktorých vyplýva, že sa vyhrážal, vyhrážal sa prokurátorku, a vyhrážky pôsobili reálne.

Podľa § 324 odsek 1 Trestného zákona kto sa inému vyhráža usmrtením, ublížením na zdraví alebo spôsobením malej škody

- a) v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, alebo
 - b) pre výkon právomoci verejného činiteľa,
- potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 324 odsek 2 Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Objektom tohto trestného činu je záujem na riadnom a nerušenom výkone právomoci verejného činiteľa. Objektívna stránka spočíva vo vyhrážaní sa páchatela niektorým z následkov uvedených v ods. 1 v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa alebo pre tento výkon.

Vyhrázaním sa rozumie psychické pôsobenie na vôľu človeka. Vyhrážka môže byť adresovaná nielen proti orgánu verejnej moci ako celku, ale i proti jeho jednotlivým členom alebo aj proti inej osobe a je prostriedkom pôsobenia na výkon právomoci orgánu verejnej moci. Vyhrážka musí byť mienená vážne, pričom ujma v nej obsiahnutá nemusí hroziť bezprostredne.

Pôsobenie pre výkon právomoci znamená, že páchatel sa vyhráža pri výkone právomoci orgánu verejnej moci alebo po jeho výkone. Podmienkou trestnosti činu nie je, aby páchatel takým konaním chcel ovplyvniť výkon právomoci tohto orgánu. Konanie páchatela v takomto prípade má spravidla charakter pomsty, odplaty a pod.

Subjekt je všeobecný, páchatelom môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie a špecifická pohnútka (cieľ), ktorou je úmysel pôsobiť pre výkon právomoci verejného činiteľa. V zmysle § 17 TZ treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z neobstaranosti.

Obžalovaný A. B. svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 odsek 1 písmeno b), odsek 2, Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona. Obžalovaný svojím konaním naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty, ktorá spočíva vo vyhrážaní sa usmrtením, ublížením na zdraví v úmysle pôsobiť pre výkon právomoci verejného činiteľa, pričom v konaní bolo preukázané, že obžalovaný sa svojím konaním a správaním voči poškodenej dopustil takého vyhrážania, s motívom pomsty voči poškodenej spočívajúce v detailnom popísaní jednotlivých úkonov, ktoré obžalovaný chcel vykonať proti poškodenej a jednotlivý presný popis toho, akým spôsobom to chcel urobiť, pričom jeho vyhrážky pôsobili na poškodenú až do takej miery, že ako následok týchto vyhrážok poškodená požiadala o policajnú ochranu, pričom tieto vyhrážky pôsobili na poškodenú najmä s poukazom na jej poznatky ohľadne osoby obžalovaného, pričom je potrebné poukázať na osobu obžalovaného a jeho osobnostné charakteristiky, o ktorých vypovedali znalci a jednotliví psychológovia, ktorý boli v kontakte s obžalovaným, či už priamo alebo sú zaznamenané v správach z ÚVTOS, z ktorých vyplýva, že obžalovaný má dešpekt voči ženám, vyhrážky nerealizuje priamo, ale svojím konaním dáva jednoznačne najavo, čo bude nasledovať, ak sa mu osoba, ktorá koná proti nemu nepodvolí, pričom v takýchto nepriamych útokoch ide zo strany obžalovaného najmä o psychický nátlak, ktorý v tomto konkrétnom prípade mal u poškodenej vyvolať strach za konanie poškodenej v trestnom konaní. Rovnako tak bolo preukázané, že obžalovaný svojím

konaním naplnil aj znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty, keď bolo preukázané, že obžalovaný túto protizákonnú činnosť vykonával po dlhší čas (viď odôvodnenie vyššie). Zo strany obžalovaného sa jednalo o konanie úmyselné (§ 15 Trestného zákona).

Súd pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného A. B. súd ukladal trest podľa § 324 odsek 2 Trestného zákona, kde je zákonom stanovená trestná sadzba v rozmedzí 1 až 5 rokov. Podľa §38 odsek 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ich závažnosť. Súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zároveň zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (odsúdenie v konaní OS Levice 3T/105/2008 a OS Pezinok 1T/44/2017). Súd tak podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona zvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3 a ukladal trest v trestnej sadzbe 2 roky 4 mesiace až 5 rokov ($60-12=48$, $48/3=16$, $16+12=28$ mesiacov alebo 2 roky a 4 mesiace).

Súd obžalovanému ukladal trest pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzbe vo výmere 30 mesiacov, ktorý výkon trestu podmienenečne odložil v skúšobnej dobe s probačným dohľadom a zároveň uložil obmedzenia spočívajúce v zákaze kontaktu a priblíženia sa k poškodenej, kedy je súd názoru, že takto uložený trest je dostatočným trestom tak na ochranu spoločnosti a aj na nápravu páchatel'a, a aj na ochranu poškodenej pred konaním obžalovaného. Súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný po poslednom výkone trestu odňatia slobody ako aj po tom, čo bol prepustený v predmetnom konaní z výkonu väzby, sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, spáchania či už priestupku alebo trestného činu, za ktoré konanie by bol právoplatne postihnutý, teda i napriek predošlým odsúdeniam, možno konštatovať určitý pozitívny posun v správaní obžalovaného. Súd je názoru, že práve dlhšia skúšobná doba podmienenečného odsúdenia a uložený probačný dohľad a všetky uložené obmedzenia zabezpečia v dostatočnej miere nápravu obžalovaného ako i ochranu poškodenej pred prípadným ďalším obdobným konaním obžalovaného.

Zároveň v konaní nebolo preukázané, že by konanie uvedené pod bodom 1 obžaloby mohlo byť právne kvalifikované ako trestný čin. Súd poukazuje v tomto prípade najmä na výpoveď Q. T., ktorý vypovedal, že si nepamätá, že by k takému konaniu obžalovaného voči poškodenej prišlo. Súd poukazuje i na jednotlivé zápisnice z pojednávania na OS Levice, kde nie je žiadna zmienka o tom, že by bol obžalovaný B. napomínaný za nevhodné správanie sa voči prokurátorky, prípadne iným prítomným osobám. Podľa názoru súdu samotné pohľady zo strany obžalovaného, prípadne i povedanie „že sa dnes na obžalovaného nepozrela“, alebo zaslanie pohľadnice nenapĺňa znaky uvedenej skutkovej podstaty a aj s poukazom na § 10 odsek 2 Trestného zákona nie je možné konanie pod bodom jedna obžaloby považovať za trestný čin, pretože závažnosť tohto konania nie je väčšia ako nepatrná.

Podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku súd odmietol návrh na vykonanie dôkazov výsluchom znalca dr. Y., keďže tento v konaní vzhľadom na odmietnutie vyšetrenia obžalovaným nevypracovával žiaden posudok, či vyjadrenie, a teda týmto výsluchom by neboli preukázané žiadne skutočnosti týkajúce sa či už osoby obžalovaného alebo samotného skutku. Ďalej bol odmietnutý výsluch príslušníka ZVJS č. 04-123, keďže tento príslušník mal vypovedať o veciach, ktoré sa týkali znalca PhDr. Máthe, ktorý v tejto súvislosti objasnil všetky potrebné skutočnosti, a teda takýto dôkaz by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania. Napokon súd nevyhovel ani návrhu na vykonanie konziliárneho skúmania duševného stavu obžalovaného, pretože všetky skutočnosti bolo možné zistiť z iných vykonaných dôkazov. Vykonanie výsluchu utajovaného svedka č. 1. súd odmietol z dôvodu, že svedecká výpoveď bola čítaná po splnení všetkých podmienok uvedených v § 263 Trestného poriadku a zároveň výsluch svedka by bol nevhodný, keďže čítanie výpovede bolo z procesného hľadiska riadne možné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).